

வாசிக்க: லூக்கா 4:14-21

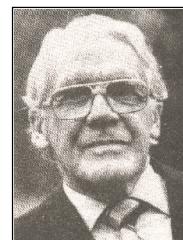
**“உனது ஆற்றலாலும் அல்ல, வலிமையாலும் அல்ல;
ஆனால் எனது ஆவியாலேயே ஆகும்” (சக 4:6)**

வெறும் புயபலத்தினாலும், அனுபவத்தினாலும், திறமைகளினாலும், தாங்குவோரை நம்பியுமே பெரும்பாலும் இந்நாட்களில் திருப்பணி கள் நடத்தப்படுகின்றன. நம் அனுபவங்கள் நம்மைக் கரையேற்றிவிடும் என நம்பிவிடக்கூடாது. இவையனைத்தும் நம் கண்ணை மறைக்கும் சாத்தானின் ஆயுதங்கள். இவற்றினால் ஊழியங்கள் வெற்றி பெறும் என அவசியமில்லை. இயேசு எப்படி ஊழியம் செய்தாரென அடிக்கடி உற்றுக் கவனிப்பது அவசியம்.

இயேசு தூயாவியானரைச் சார்ந்திருந்தார். மருத்துவனும், சரித்திர ஆசிரியனு மாகிய லூக்கா எழுதியது: “இயேசுவைக் கடவுள் தூய ஆவியினாலும், பலத்தி னாலும் அபிஷேகம் செய்தார்... அவர் நன்மை செய்கிறவராய்ச் சுற்றித்திரிந்தார்” (அப் 10:38). அதாவது இயேசு தமது பலம், வல்லமை அத்தனையையும் கழற்றி வைத்துவிட்டுப் பிதாவிடமிருந்து பெற்ற அளவில்லாத ஆவியின் வல்லமையை அணிந்துகொண்டு ஊழியம் செய்தார் (யோ 3:34). “விரும்புகிறவனாலும் அல்ல, ஓடுகிறவனாலும் அல்ல, இரங்குகிற கடவுளாலேயே ஆகும்” (ரோ 9:16).

ஆவியானவர் மீதே கிறிஸ்து முழுவதும் சார்ந்திருந்தார் என்பதற்கு ஜெபத்திற்கு அவர் கொடுத்த முதலிடமே சான்று. 40 மாத ஊழியத்திற்கு முன் 40 நாள் உபவாசித்து ஜெபித்தார். “ஆவியின் பலத்தோடு” வனாந்திரத்திலிருந்து வெளி வந்தார் (லூக் 4:14). இன்றோ இறையியல் பட்டமானது வனாந்திர அனுபவத்திற்குப் பதிலாகிவிட்டது. நாம் அதிகம் சாதிக்காதிருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை. எங்கும் அவர் புகழ் பரவி பெருங்கூட்டம் அவரைக் கேட்கவும், அவரால் குணமடையவும் நெருக்கி நின்றபோதும், அவரோ வனாந்திரத்தில் தனியாகச் சென்று, ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தார் (லூக் 5:15,16). உலகை உண்டாக்கியவரைச் சந்தித்தபின்புதான் உலகத்தைச் சந்திப்பதை அவர் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார். இயேசு தமது ஊழியத்தை ஜெபத்தில் துவக்கினார், ஜெபத்தால் நடத்தினார், ஜெபத்தில் முடித்தார் (கெத்செமனேயிலும், கொல்கொதாவிலும்), இன்றும் ஜெபித்துக்கொண்டிருக்கிறார் (எபி 7:25). வேறு வகையில் ஊழியம் செய்ய நாம் துணிகிறோமோ?

நமது இயலாமையை ஒத்துக்கொள்வதே ஜெபமாம். “ஜெபிக் கிறவன் கடவுளை நம்புகிறான்; ஜெபிக்காதவன் தன்னை நம்புகிறான். போதுமென்றிருக்கிறவன் ஜெபிப்பதில்லை; திருப்தியடைந்திருக்கிறவன் ஜெபிக்கமாட்டான்; சுப் நீதிக்காரன் ஜெபிக்கமுடியாது” என்று எழுப்புதல் தாமதிப்பது ஏன்? என்ற நூலில் வியோனார்டு ரேவன்ஸ்ரில் (1907-1994) எழுதியுள்ளார்.

**உம்மால் அன்றி என்னால் ஆகும்
என்று சொல்ல ஒன்றும் இல்லை.
பலமும் அல்ல, பராக்கிரமம் அல்ல,
உமதாவியால்தான் ஆகணும் தேவா!**

—V. எசேக்கியா பிரான்சிஸ்